



# Vesti iz sveta

*Za decu*

Inter-američka divizija

1. tromesečje 2018.



## SADRŽAJ

**Na naslovnoj strani:** Dalisa Makhvani, ima 10 godina i propoveda u crkvi od svoje 7 godine u centralno-američkoj državi Belize. Pročitajte njenu priču na strani 28.

### PORTORIKO

3 Molitva za psa / 6. januar

5 Pirinač i pasulj / 13. januar

### JAMAJKA

7 Dobar primer / 20. januar

9 Gangster za Boga / 27. januar

### TRINIDAD I TOBAGO

11 Crtani filmovi ili Isus / 3. februar

### MEKSIKO

13 Piti sa Bogom / 10. februar

15 Samo čudo / 17. februar

17 Igra sa pištoljima / 24. februar

19 Čudo u Meksiku / 3. mart

### BELIZE

21 Da li poznaješ Boga? / 10. mart

23 Stidljivi misionar / 17. mart

25 Ko su adventisti? / 24. mart

### IZVORI

27 Program Trinaeste subote / 31. mart



### VAŠI DAROVI NA DELU

Pre tri godine, deo dara Trinaeste subote pomogao je da se popravi Konak Dobri Samaritanin, sklonište za beskućnike i uradi proširenje da bi se omogućili besplatni zdravstveni pregledi u Kingstonu, Jamajka. Pročitajte nešto više o bivšem gangsteru koji je ovde pronašao Boga na strani 10.

## Drage vođe subotne škole,

Ovog tromesečja govorićemo o Inter-američkoj diviziji, koja se prostire od Karipskog mora, obuhvatajući Centralnu Ameriku i severni deo Južne Amerike. Ovaj region naseljava oko 300 miliona ljudi, od kojih su oko 3,7 miliona adventisti. To znači da jedan adventista dolazi na svakog 81. čoveka.



Odabrana su tri projekta, kojima će darovi Trinaeste subote pomoći, i oni se nalaze u Portoriku, Trinidadu i Meksiku.

U Portoriku prikupljeni novac pomoći će da se izgradi višenamenski prostor koji će moći da primi 1000 ljudi u religiozne kao i u misionske svrhe na kampusu Antilean adventističkog univerziteta.

U Trinidadu i Tobagu, na Univerzitetu južnih Kariba biće izgrađena prva crkva; vernici se trenutno okupljaju u auditorijumu. Nova crkva Univerziteta imaće mesta za oko 1.700 ljudi i biće opremljena za subotnu školu, dečju službu, službu putem medija, zdravstvenu službu, misionisko odeljenje, centar obuke i salu za druženje.

U Meksiku, jugoistočna adventistička bolnica dobiće proširenje zgradom od sedam spratova, u kojoj će se organizovati zdravstvena služba i preventivni časovi za stanovnike Vilahermosa i okolnih mesta.

Video od šest minuta, koji se odnosi na ovaj projekat, možete pogledati na: [bit.ly/iad-projects-2018](http://bit.ly/iad-projects-2018).

### Posebni dodaci

Ako želite da oživite vaš subotnoškolski čas, posetite nas uživo ovog tromesečja preko facebook stranice: [facebook.com/missionquarterlies](https://facebook.com/missionquarterlies). Svake sedmice postavljamo originalne fotografije i događanja koja prate misionisku priču. Možete deci pokazati slike preko kompjutera ili mobilnog telefona dok im pričate iskustva, ili možete odštampati slike da biste ukrasili vašu učionicu ili crkvenu oglasnu tablu.

Ovo tromesečje sadrži samo neke najnovije priče iz Inter-američke divizije. Da biste pročitali još dobrih priča, posetite sajt: [bit.ly/iad-archive](http://bit.ly/iad-archive), gde ćete moći da pronađete sve priče iz divizije. Putem ovog linka, možete potražiti i određene zemlje i teme.

Takođe možete da skinete dečje vesti u PDF i video formatu sa našeg sajta <http://www.subotnaskola.org/deca/adventisticka-misija-vesti-za-decu/>

Hvala vam što radite na tome da se naša deca opredele za misionstvo!

Urednik: Endru Mekčesni



## MOLITVA ZA PSA

Današnja priča nam dolazi iz Portorika. (Pronađite Portoriko na karti sveta.)

Mala Nensi je podigla ruku kada je učiteljica postavila pitanje da li neko iz odeljenja ima želju da bude pomenut u molitvi.

„Molim vas, molite se za mog psa“, rekla je devojčica.

„U redu, danas ćemo u molitvu uključiti i tvog psa“, složila se učiteljica.

Pošto je pažljivo saslušala sve molbe, učiteljica se pomolila za Nensinog psa. Zatim je otišla do papira koji je bio zakačen na tabli njihovih učionice. Na papiru su se nalazile dve kolone: „Razlog za molitvu“ i „Razlog za zahvaljivanje“. Učiteljica je uzela crni flomaster i napisala „Nensin pas“ ispod kolone „Razlog za molitvu“.

Učiteljica je ponovila molitvu za Nensinog psa pred kraj nastave kada su se deca spremala da krenu kući.

Sledećeg jutra, Nensi je ponovo podigla ruku.

„Molim vas, molite se za mog psa“, kazala je.

Sledećeg jutra je opet uputila istu molbu.

Svako jutro naredne dve sedmice Nensi je molila učiteljicu da se moli za njenog psa. Konačno, učiteljica više nije mogla više da izdrži. Bila je veoma radoznala da sazna šta se dogodilo sa psom.

„Zašto se ja ovoliko molim za tvog psa“, upitala je učiteljica.

„Moj pas je uginuo“, odgovorila je Nensi tužno.

Učiteljica je bila iznenađena.

„Zašto se onda molimo za uginulog psa“, upitala je.

„Ja sam jako tužna“, odgovorila je Nensi.

Učiteljica nije želela da Nensi bude tužna, ali isto tako nije mislila da je rešenje da nastave da se mole za mrtvog psa. Predložila je da Nensi malo promeni svoj zahtev.

„Promenićemo našu molitvu, jer je tvoj pas uginuo“, učiteljica je ljubazno predložila. „Na nebu ćeš moći da izabereš bilo koju životinju. Ali za sada, hajde da zamolimo Isusa da tvoju tugu pretvori u bolje osećanje.“

Nensi se dopala ova ideja.

„Da“, oduševljeno je rekla. „To bi bilo lepo.“

Učiteljica nije bila ljuta što je Nensi želela da se mole za njenog uginulog psa. Zapravo, bila je srećna jer je videla da Nensi veruje u moć molitve.



Učiteljica predaje matematiku i čita prvcima već mnogo godina, ali je tek nedavno počela da uči decu da se mole. Ona je svoju učionicu za prve pretvorila u posebnu učionicu za molitvu pošto je čula propoved u subotu. Propovednik je čitao tekst iz Kološanima 1,25. gde piše: „Kojoj ja postadoh sluga po naredbi Božijoj koja mi je dana među vama da ispunim riječ Božiju“. Učiteljica je shvatila da ovaj tekst znači da bi svaki učitelj trebalo da bude sveštenik. (Savremeni prevod glasi: „Ja sam postao sveštenik pomoćnik prema položaju koji mi je Bog dao za vas.“) To ne znači da bi svaki učitelj trebalo da ostavi svoj posao i da počne da propoveda svake subote u crkvi, već da on/ona u svojoj učionici svakoga dana treba da bude sveštenik!

Učiteljica nikada nije razmišljala o tome da postane sveštenik u učionici. Uvek je mislila za sebe da je samo obična učiteljica. Kako ona može da bude sveštenik?

Učiteljica se molila Bogu za pomoć. Svojim prvcima i njihovim roditeljima najavila je da njihova učionica više neće biti samo obična učionica. Umesto da se mole samo na početku nastave, ona će se moliti i na kraju. Napravila je poseban papir i zakačila ga je na tablu.

Deci i roditeljima se dopala nova učionica za molitvu. Neki roditelji su odmah počeli da šalju poruke za šta bi trebalo da se mole. Uskoro su roditelji zamolili učiteljicu ako bi mogla i sa njima da se sastane i moli. Sada se tri porodice iz kruga tih roditelja spremaju za krštenje.

Učiteljica kaže da je molitva veoma bitan deo nastave u prvom razredu, i oni se mole za sve – čak i za uginulog psa.

„Želim da ova deca dobiju diplomu škole, ali i krunu od Isusa“, kaže učiteljica.

Učiteljica se zove Maria de la Paz Rodrigez, i mnoga deca iz njenog odeljenja nisu adventisti. Hajde da se molimo za ovu učiteljicu i njene učenike, kao i za rad adventističkih crkava u Portoriku. Hvala vam na misioniskim darovima, jer tako pomažete da što više ljudi čuje dobru vest.

Možete pogledati kratak video o Mariji na linku: [bit.ly/maria-rodriguez](http://bit.ly/maria-rodriguez).

---

### Činjenice:

---

- Kristofer Kolumbo je u Portoriko došao 1493, godinu dana pošto je stigao u Ameriku. On ga je nazvao San Huan Batista, prema Jovanu Krstitelju (John the Baptist).
- Hrana u Portoriku je ljuta i mešavina je španske, američke, britanske i afričke kuhinje.
- Iako je Portoriko teritorija Sjedinjenih Država, on individualno nastupa na olimpijadama. Osvojili su 9 medalja: šest medalja u boksu, jednu u atletici, jednu u tenisu i jednu u rvanju.
- Ustavno pravo u Portoriku dozvoljava religijsku slobodu. Što se tiče verske pripadnosti, 70% populacije se izjašnjava kao katolici, a 25% kao protestanti.



## PIRINAČ I PASULJ

Profesor na univerzitetu u Portoriku dao je Kermitu i drugim učenicima veoma težak zadatak. (Pronađite Portoriko na karti sveta.) Kermit i njegovi prijatelji iz razreda trebalo je da pronađu nekoga kome je potrebna pomoć i da mu pomognu.

Kermit je voleo da pomaže ljudima, ali se pitao šta bi mogao da uradi za svoj domaći. (Upitaj đake u razredu šta bi oni rekli Kermitu da uradi.)

Kermit je razgovarao sa nekoliko učenika i odlučili su da se udruže i zajedno nahrane beskućnike u svom gradu. Jedan učenik je rekao: „Ja ću doneti pirinač i pasulj.“ Drugi učenik je ponudio vegetarijanske pljeskavice, a drugi su obećali da će doneti salatu i sokove.

Konačno, sve pripreme su bile gotove, i učenici su došli na centralni trg gde se često mogu naći beskućnici. Učenici su postavili sto i stavili velike tanjire pune pirinča i pasulja, vegetarijanskih čufti i salate. Neko je doneo 150 papirnih tanjira u kojima su služili hranu.

Kermit i njegovi prijatelji primetili su da imaju mnogo više tanjira nego hrane. Imali su 150 tanjira, ali hrane samo za 50 ljudi. Molili su se zato Bogu da blagoslovi hranu.

„Molili smo Boga da blagoslovi hranu, jer nismo znali koliko će ljudi doći; u svakom slučaju, želeli smo da On vodi sve što radimo“, kazao je Kermit.

Beskućnici su počeli da staju u red da bi došli do hrane. Dok je nekoliko prijatelja stavljalo hranu u tanjire, Kermit je šetao gradskim trgom, tražeći ljude koje će pozvati na obrok. A onda je video nešto što ga je iznenadilo. Video je beskućnika kako vadi 12 pari cipela iz kontejnera. Dvanest pari! Kermit je pomislio da će ovaj beskućnik uzeti sve cipele, ali umesto toga, ovaj čovek je pažljivo odabrao par, isprobao ih i ostatak je vratio uredno u kesu za smeće.

Kermit je pozvao čoveka na obrok i seo sa njim dok je ovaj jeo. Želeo je da zna zašto je čovek uzeo samo jedan par cipela. (Upitaj decu šta oni misle zašto je ovaj čovek uzeo samo jedan par.)

„Zašto nisi uzeo sve cipele ako su ti potrebne“, upitao je Kermit. „Neko drugi bi ih uzeo.“ Odgovor ovog beskućnika ga je iznenadio.

„Ja mislim o osobi koja će doći posle mene“, odgovorio je čovek.

Čovek je želeo da se uveri da će i sledeći beskućnik koji pogleda u kontejner pronaći cipele koje će moći da nosi. Kermit je bio zadivljen.



Shvatio je da ovaj beskućnik nije samo mislio na sebe već i na druge. Kermit se setio da je Isus rekao: „Blaženije je davati nego uzimati.“ (Dela 20,35)

Dok je Kermit razmišljao o nesebičnom činu ovog beskućnika, on i njegovi prijatelji doživeli su još veće iznenađenje. Nestalo je hrane i tanjira tačno u isto vreme. Učenici nisu primetili da je iskorišćeno svih 150 tanjira. Ali kada su podelili poslednji tanjir pirinča i pasulja, shvatili su da više nisu imali ni jedan. Iako su imali hrane samo za 50 ljudi, nahranili su njih 150!

„Videli smo Božje čudo“, ističe Kermit. „Bog je umnožio hranu.“

Učenici su bili veoma srećni, i pričali su o onome što im se dogodilo. Nekoliko njih se setilo čuda sa pet hlebova i dve ribe: Isus se pomolio za obrok malog dečaka, a onda ga je upotrebio i nahranio 5.000 ljudi. (Vidi Jovan 6,9-11)

„Isus je i danas izveo isto čudo“, govore učenici.

Kermit Tores Kastelano danas je propovednik u četiri crkve, ali nika-da nije zaboravio zadatak da pomaže drugima. „To iskustvo mi služi kao vodič u životu, i motiviše me da pomažem ljudima u potrebi“, kaže on.

Danas, jedna od Kermitovih crkava nahrani svake subote do 150 beskućnika pirinčem i pasuljem. Druga crkva nahrani sličan broj ljudi svakog četvrtka. Putem ove službe hranom, osmoro ljudi se krstilo u toku tri godine.

Deo dara Trinaeste subote iskoristiće se za Univerzitet koji je poha-đao Kermit, adventistički univerzitet Antilean, da bi njegovi studenti mogli da pomognu što većem broju ljudi u gradu. Naš misionski dar pomoći će drugima da saznaju o predivnom Isusu, koji je nahranio 150 ljudi sa samo malo pirinča i pasulja!

---

## Činjenice

---

- Ulice u starom San Huanu, Portoriko, prekrivene su plavom kaldrmom.
- U Portoriku ne postoje predatori, tako da su ljudi morali da uvezu mungose iz Indije da bi savladali reptile na poljima trske.
- U Portoriku, kada tokom razgovora stojite blizu osobe sa kojom pričate i poljubite je u obraz, to predstavlja znak poštovanja.



## DOBAR PRIMER

Adrian nije bio zainteresovan za hrišćanstvo kada je krenuo u jedanaesti razred adventističke škole na Jamajci. (Pronađite Jamajku na karti.) On nije verovao u Isusov skori dolazak, i mislio je da je nerazumno to što adventisti imaju bogoslužnje subotom i što ne jedu svinjetinu.

Adrian je izabrao srednju školu Vest Indis koja se nalazi na vrhu brda u glavnom gradu Mandevil, jer je mislio da će kao i u drugim internatima moći da učestvuje u žurkama.

„Želeo sam žurke subotom uveče“, priča Adrian.

Sedamnaestogodišnjak je ubrzo saznao da je to škola Adventističke crkve i da se tu primenjuju biblijska učenja. Izvesno vreme pokušavao je da pronađe način da živi van internata, jer mu se nije dopadala njihova hrana. Ali odmah je shvatio da je mnogo skuplje živeti van internata, a nije mogao da odustane od škole, jer je njegov otac uplatio školarinu u celini. Tako je odlučio da ipak ostane, ali da se kloni hrišćanstva.

„Hrišćanstvo nije bilo nešto što sam želeo“, kaže on. „Mislio sam da su hrišćani stari, bolesni i spremni da umru.“

O mladim adventistima nije imao dobro mišljenje. Njegovi novi prijatelji pozvali su ga da prekrši subotu tako što će gledati fudbal u gradu. Drugi adventistički prijatelji pokušali su da ga ubede da ukrade mleko iz školske kuhinje. Kada je Adrian odbio da krade, učenici su mu se rugali.

Adrian je bio prebačen u sobu sa trojicom dečaka; jedan od njih bio je adventista. Zvao se Leonard, i predstavljao Isusa u toj sobi.

Adrian je posmatrao kako se Leonard moli svake večeri pre spavanja. Posmatrao ga je kako se moli na istom mestu pored prozora kada bi ujutru ustao. Pre odlaska na nastavu, pognuo bi glavu pred vratima i tražio od Boga da ga vodi tog dana; čak se molio i kada bi se vratio iz učionice. Svaki put kada bi ušao ili izašao iz sobe, on se molio. Takođe je čitao svoju Bibliju i pouku svakog popodneva posle nastave, a vikendom bi odlazio u grad da pomaže ljudima.

Adrian je bio oduševljen.

„Bilo je to privlačno“, kaže Adrian. „Rekao sam sebi: Voleo bih da budem kao ovaj lik, da se molim, učim i ohrabrujem druge. Voleo bih da budem kao on.“



Leonard je primetio da ga njegov cimer posmatra pa ga je pozvao da zajedno pročitaju pouku. Leonard je pokazao Adrianu kako da pronade stihove u Bibliji iz biblijske pouke. Pričao mu je o desetku i Elen Vajt, koja je pomogla u osnivanju Adventističke crkve. „Ja nisam znao ko je ta sestra Vajt“, kaže Adrian. „Čuo sam kako je ljudi spominju u crkvi. Moj cimer je rekao da je bila prorok, i pokazao mi je na osnovu Biblije kako da utvrdim da li je neko pravi prorok. Tako sam zaključio da je ona stvarno dobijala vizije od Boga.“

Za nekoliko meseci, Adrian je prestao da jede svinjetinu i počeo da slavi Hrista subotom. Tokom jedne školske molitvene sedmice, kada je pastor upitao ko bi želeo da se krsti, Adrijan je predao svoje srce Isusu.

Leonard je bio oduševljen. On je pozvao Adriana da mu se pridruži i da vikendom ide sa njim u grad i pomaže ljudima. Poveo ga je i u kolportažu tokom letnjeg raspusta, rekavši mu da hrišćani bivaju ojačani kada govore o svojoj veri.

Adrian je bio jedini adventista u svojoj porodici. Roditelji su prihvatili njegovu odluku, ali su ga stari prijatelji zadirkivali nazivajući ga „devojčicom“ zato što je odbijao da puši i pije alkohol. Prestali su da mu se rugaju kada su videli da neće promeniti svoje mišljenje.

Adrian je kasnije postao pastor i vođa crkve u Jamajci. Leonard takođe radi kao pastor. Adrian i Leonard su i dalje prijatelji i vole da se prisete školskih dana.

Adrian kaže da je Leonardov primer ljubavnosti i iskrenog hrišćanina bio jači od propovedi.

„Nisam postao adventista zbog Elen Vajt, subote ili svetinje“, objašnjava on, „već zbog načina života mog cimera. Poželeo sam da postanem kao on.“

(Upitaj decu: Da li druga deca vide da si ti ljubazan i iskren, kao Hristos, i da li i oni žele da budu kao ti?)

---

### Misionski kutak:

---

- Na Jamajci 70% ljudi su protestanti. Adventisti sedmog dana su drugi po brojnosti, odmah posle Crkve Božje.
- Svaki deveti čovek na Jamajci je adventista sedmog dana.



## GANGSTER ZA BOGA

Endru je prvi put pucao iz pištolja sa 14 godina, kada se pridružio uličnoj bandi u glavnom gradu Jamajke, Kingstonu. (Pronađite Kingston na karti sveta.)

Sledećih 15 godina proveo je govoreći ružne reči i pucajući u ljude, dok se penjao lestvicom zlodela da bi postao vođa bande.

A onda je jedne večeri nekoliko prijatelja razgovaralo sedeći na ulazu u Endruovu kuću i pri tom jedan od njih slučajno opalio metkom u krov. Niko nije bio povređen, ali je ovaj incident silno uplašio Endruovu devojku Anetu. Ona je preklinjala Endrua da se presele u drugi grad.

I negde baš u to vreme Endruov brat, član iste bande, bio je uhapšen zbog ubistva i dobio 20 godina robije.

Endru je tada odlučio da je vreme da napusti bandu i otpočne novi život.

„Svega sam se odrekao kada je moj brat završio u zatvoru“, kaže Endru.

Sa svojom devojkom preselio se u drugi grad, i počeo da radi po prvi put u životu. (Upitajte decu da li mogu da pogode kojim se poslom bavio?) Pronašao je posao i radio kao obezbeđenje za jednu firmu.

Prošlo je nekoliko godina i Aneta je ostavila Endrua da bi se udala za nekog čoveka u Sjedinjenim Državama. Endru se zatim preselio u grad gde su živeli njegova sestra i nekoliko njegovih rođaka. Pronašao je drugi posao. (Upitaj decu da li mogu da pogode koji je sada posao dobio?) Pronašao je još jednu firmu kojoj je bilo potrebno obezbeđenje.

Endruov miran život bio je narušen onoga dana kada je jedan od njegovih rođaka nenamerno u razgovoru sa prijateljima spomenuo da je Endru bio gangster.

„Endru nije ono što vi mislite da jeste“, rekao je rođak. „On je bio gangster i pucao je u ljude.“

Vesti su se brzo raširile gradom. Svi su se uplašili, a nekoliko ljudi je čak želelo i da ga ubije. Njih trinaestoro uzelo je pištolje u ruke i došlo kod Endrua. Endru ih je kroz prozor video još iz daljine i pomislio da je jači od njih trinaestorice.

„Oni su jadni seljani, a ja sam odrastao u žestokom gradu“, govorio je u sebi.

Zatim je otišao po svoj pištolj.



Endruova sestra čula je galamu ispred njegove kuće i potrčala da vidi o čemu se radi. Videla je pištolj i molila i preklinjala ga da ne puca ni u koga.

„Ako ih upucaš, onda više ni ja ni tvoji drugi rođaci nećemo moći da živimo ovdje“, rekla je. „Bilo bi najbolje ako odmah napustiš grad.“

Kako nije želeo da stvara neprilike svojoj porodici, Endru se spakovao i izašao na zadnja vrata. Naoružani ljudi su ćuteći posmatrali kako Endru odlazi.

Endru nije imao kuda da ode, pa se vratio u svoje rodno mesto Kingston. Pošto nije mogao da pronađe posao, spavao je na autobuskoj stanici dva i po meseca. Nekada moćni gangster sada je bio siromašan i beskućnik.

A onda mu je jednog dana drugi beskućnik pomenuo mesto koje se zove Konak Dobri Samarjanin. Čovek je rekao da to mesto drže adventisti sedmog dana i nude tople obroke, mogućnost da se okupaju i operu veš i mesto za spavanje.

Endru nije mogao da poveruje svojim očima kada je, stigavši u konak Dobri Samarjanin, video masu ljudi, njih oko tri stotine kako stoje u redu za jelo.

„Prvi put sam tada video da tako hrane ljude“, kaže Endru.

Neki fini ljudi pozvali su ga da ostane u konaku Dobri Samarjanin, a uskoro je počeo tu i da radi. (Upitajte decu da li sada znaju šta mu je bio posao?) Da, postao je službenik obezbeđenja! Takođe, krenuo je da proučava biblijske teme i bio kršten.

Endru voli da radi u konaku Dobri Samarjanin.

„Želim da pomognem što više mogu“, govori on. „Jako sam srećan što živim srećnije nego što sam mogao i da sanjam. Veliko mi je zadovoljstvo što mogu da služim drugima.“

Endru je pronašao drugu devojku, i oni planiraju da se venčaju. Međutim, njemu je Bog sada najbitnija osoba u životu.

„Pokušavam da budem veran, da negujem poverenje u Boga i da se u Njega uzdam“, ističe on.

Deo trinaestosubotnog dara pre tri godine pomogao je da se popraavi konak Dobri Samarjanin, kako bi se i dalje pružala pomoć ljudima kao što je Endru. Hvala vam na vašim priložima koji pomažu ljudima sa Jamajke i ljudima širom sveta da upoznaju Isusa.

---

## Činjenice

---

- Godine 1988. Jamajka je bila prva tropska zemlja koja je poslala tim na zimske olimpijske igre u bobsleju.
- Na Jamajci ima preko 200 vrsti egzotičnih orhideja, 73 od njih su domaće vrste.
- Kriket je najpopularniji sport na Jamajci, i ta zemlja je dala neke od najpoznatijih igrača kriketa, uključujući Džordža Hedlija, Kortnija Volša i Majkla Holdinga.
- Jamajka je i dom najbržeg čoveka na svetu – Jusejna Bolta.



## CRTANI FILMOVI ILI ISUS

Da li bi se ti odrekao crtanih filmova radi Isusa? (Dopustite deci da odgovore.) Danas ćemo čuti iskustvo o Ronelu, koji se odrekao crtaća radi Isusa kada je imao 11 godina. Ronel potiče iz jedne ostrvske zajednice koja se zove Trinidad i Tobago u Karipskom moru. (Pronađite Trinidad i Tobago na karti sveta.)



(Zamolite nekog starijeg dečaka da pročita ovo iskustvo u prvom licu.)

Moje prvo saznanje o Bogu dolazi od moje bake. Ona je svake nedelje išla u crkvu, tako da ja nikada nisam čuo za adventiste sedmog dana. Ona me je naučila da se molim i čitam Bibliju. Većinu svojih nedelja proveo sam u nedeljnoj školi sa svojom bakom.

A onda me je majka poslala na školovanje u adventističku školu Marakas. Škola je jednom prilikom imala sedmicu molitve, kada mi je bilo 11 godina, i ja sam slušao pastora kako priča o svojoj ljubavi prema Isusu. Osetio sam prazninu duboko u sebi, za koju ranije nisam znao da postoji. Kada je pastor uputio poziv za krštenje, znao sam da treba da istupim. I to sam i uradio.

Ali sve mi je bilo novo. Nisam znao mnogo o Bibliji, tako da je bilo dobro što je pastor insistirao da svako pre krštenja prouči biblijske teme. Svaki put mi je posle biblijskog časa bivalo sve jasnije, i sasvim sam bio ubeđen da treba da se krstim. Uvideo sam da je Subota zapravo dan za svetkovanje, a ne nedelja. Saznao sam da Bog želi da Ga obožavamo toga dana, a ne da idemo na posao ili radimo neke druge svakodnevne stvari.

Ali ako hoću da se krstim, onda više neću ići u nedeljnu školu i crkvu sa svojom bakom. Subota je postala moj dan za bogoslužjenje.

Nije bilo lako učiniti ovaj zaokret. Prvo, jako mi je nedostajalo što nisam gledao crtaće subotom ujutru na televiziji. Kada me je baka zamolila da uradim nešto ili da subotom odem u prodavnicu, ja bih joj rekao: „Izvine bako, ne mogu to da uradim jer je danas subota.“ (Upitaj decu šta bi oni uradili kada bi ih neko zamolio da prekrše subotu.)

A onda se moja baka jako razbolela i morali su da je odvedu u bolnicu. Posetio sam je i ohrabrio. Grlio sam je kako bi znala da je volim. Molio sam Boga da je izleči.

Čitao sam predivne priče u pouci za subotnu školu, o tome kako je Bog činio čuda za svoj narod. (Zamolite decu da nabroje neka od čuda koja je Bog učinio, prema Bibliji.)

Čitao sam o tome kako je dečak David pobedio džina Golijata pomoću samo jednog malog kamena. Čitao sam o Bogu koji je razdvojio

Crveno more kako bi Mojsije izveo izrailjski narod iz Egipta. Verovao sam da ako iko može da izleči moju baku, onda je to Isus. Mislio sam da će sve biti u redu sa bakom ako je spomenem u svojim molitvama pre spavanja.

Potpuno sam se šokirao kada mi je jednog dana stigla vest da je moja baka preminula. Većii deo mog sveta je tada nestao.

Osećao sam da me je Bog izneverio. Verovao sam Mu da će učiniti veliko čudo, ali je moja baka ipak umrla. Bio sam jako tužan i plakao sam. Pomislio sam da li sam napravio grešku što sam verovao Bogu.

Ali nakon što sam razmišljao o načinu života svoje bake, setio sam se svih trenutaka kada sam je video kako se moli. Ona je bila žena molitve. Ona je verovala Bogu.

Ja i dalje ne razumem zašto je moja baka umrla. Ali znam da je Isus takođe umro – ali više nije mrtav! Isus danas živi i obećao je da će svi koji veruju u Njega živeti večno. Prvi put sam prilikom smrti bake osetio ubod smrti. Ali ja imam nadu, u Rimljanima 8,18 piše: „Jer mislim da stradanja sadašnjega vremena nijesu ništa prema slavi koja će nam se javiti.“ Ovaj stih kaže da ćemo biti tužni zbog ružnih događaja, ali dolazi velika radost. Isus uskoro dolazi! Jedva čekam da vidim Isusa – i svoju baku – ponovo!

Deo dara ovog tromesečja pomoći će da se sagradi crkva u blizini škole gde je Ronel kršten. Hvala vam na darovima koji će pomoći i drugoj deci da saznaju za Isusa.

Danas Ronel ima 25 godina i radi na održavanju računarskih sistema u Ministarstvu nacionalne bezbednosti, koje nadgleda usluge policije i hitne službe u Trinidadu i Tobagu.

---

## Činjenice

---

- Tri od pet najljućih čili papričica potiču sa Trinidada i Tobaga – Trinidad Moruga škorpion, Daglah i Trinidad škorpion „Butch T.“
- Najveći koral na svetu nalazi se u Spejsadu na Tobagu. Njegova veličina je 3 metra sa 5 metara, to jest, poput kamiona.
- Godine 2006. Trinidad i Tobago bili su najmanja država koja se kvalifikovala u fudbalu na Svetskom kupu.
- Lekar sa Trinidada, Josef Lenoks Pavan, otkrio je prenošenje besnila sa vampirskog slepog miša na ljude 1933, što je dovelo do otkrića vakcine protiv ovog virusa.



## PITI SA BOGOM

Da li bi Bog išao u kafić? (Prepustite deci da odgovore.)

Fermin kaže da bi Bog išao u kafić. Fermin je odrastao u adventističkom domu u Meksiku. (Pronađite Meksiko na karti sveta.) Ali kada je porastao, on je napustio Boga. Pušio je i pio alkohol. Toliko je mrzeo svoj život da je želeo da umre.



Svom prijatelju je poverio: „Ako me pronađu mrtvog jednog dana, nemojte kriviti nikoga jer sam ja to želeo.“

Fermin je tražio nove prijatelje. Družio se sa lopovima i drugim kriminalcima, ali ih nije smatrao za prijatelje. On je vikao na njih. Nazivao ih je ružnim imenima. Pretio im je. Nadao se da će se naljutiti na njega i da će ga ubiti.

„Al“, kaže on, „Bog nikada nikom nije dopustio da me povredi.“

Jednoga dana, neki čovek je pokucao na Ferminova vrata i ponudio mu da proučavaju Bibliju. Fermin je bio usamljen i tužan, pa je pozvao čoveka da uđe. Čovek je dolazio svakog dana naredne dve sedmice.

Onda je Fermin zamolio posetioca da mu objasni stih iz Otkrivenja 12,17. Stih glasi ovako: „I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalijem sjemenom njezinijem, koje drži zapovijesti Božije i ima svjedočanstvo Isusa Hrista.“

Posetilac je rekao da će mu objasniti stih ali da mu je potrebno 15 dana da se pripremi.

Nakon 15 dana, čovek se vratio i rekao: „Ljuti zmaj (zmija) u tekstu je Sotona a žena predstavlja crkvu. Da bi otišao na nebo, treba da pronađeš crkvu koja drži sve Božje zakone.“

Fermin je upitao čoveka da li njegova crkva poštuje sve zapovesti.

Čovek je spustio glavu: „Ne, ne poštuje“, odgovorio je. „Ali ne mogu da je napustim. Obećao sam crkvenom vođi, i ne mogu da prekršim svoje obećanje.“

Fermin je upitao čoveka da li poznaje neku crkvu koja drži sve zapovesti.

„Iskreno ću ti reći, ali više se neću vraćati u tvoju kuću“, rekao mu je čovek. Počeo je da šapuće: „U pitanju je Adventistička crkva“, saopštio je.

Bilo je veoma zgodno što se baš u blizini Ferminove kuće nalazila jedna adventistička crkva, ali Fermin nekako nije nalazio vremena da tamo ode.

Jednoga dana Fermin je osjetio jaku potrebu za pićem, i otišao u prodavnicu da kupi pivo. Ali dok je gledao u pivske flaše molio se: „Molim te Gospode, ja ne želim ovo.“ Suze su počele da mu klize niz obraze, i on se setio pesme iz svog detinjstva „Božja ljubav“. Fermin je naglas počeo da peva pesmu usred prodavnice. Kada je završio, želja za pivom je nestala, i on je praznih ruku otišao kući.

„To je bilo čudo“, objašnjava Fermin. „Za mene je bilo veoma teško da se oduprem potrebi za alkoholom.“

Nakon tri meseca, vratila mu se jaka želja za pićem. Fermin je otišao u kafić i naručio pivo. Dok je sedeo sa pivom u ruci, osjetio je nešto čudno. Osetio je kao da je Bog tu sa njim u kafiću. Čuo je glas u glavi koji mu je rekao: „Sine, ti više ovde ne pripadaš.“ Glas je bio tako jasan da više nije mogao da drži pivo, pa ga je spustio na šank.

Fermin je napustio kafić i nikada se više nije vratio. Šest meseci kasnije bio je kršten. Mnogi članovi crkve se sećaju njega kada je bio mali dečak, i dočekali su ga sa dobrodošlicom.

Da li ti poštuješ Božje zapovesti? (Daj deci priliku da odgovore.) Kada ste u iskušenju da uradite nešto loše, možda će vam se činiti da vam je teško da ostanete poslušni Bogu. Ali Bog je obećao da će nam pomoći ako zatražimo pomoć. U Jakovu 1,12 piše: „Blago čovjeku koji pretrpi napast; jer kad bude kušan primiće vijenac života, koji Bog obreće onima koji ga ljube.“

Fermin je tražio pomoć u molitvi, i Bog mu je pomogao da se odupre iskušenju. „Ja mislim da sam predivno Božje čudo“, izjavio je Fermin, dok je kroz suze pričao svoje iskustvo.

Uz Božju pomoć, Fermin sada drži sve zapovesti. Raduje se Isusovom povratku i odlasku na nebo.

Hajde da se sada pomolimo za Božju pomoć pre nego što sakupimo naš dobrovoljni dar.

---

## Činjenice

---

- Zvanično ime Meksika je Ujedinjene Meksičke Države (Estados Unidos Mexicanos).
- Kukuruz, paradajz, kakao, čili i pasulj su najpre uzgajani U Meksiku.
- Meksička hrana je poznata po raznovrsnosti ukusa i začina. Popularna jela su rakes, buritos i enčilada.
- Najpopularniji sport u Meksiku je fudbal. Meksiko je bio domaćin Svetskog kupa 1970. i 1986.
- U Meksiku živi 123 miliona ljudi.



## SAMO ČUDO

Današnje iskustvo nam dolazi iz Vilahermose, glavnog grada meksičke južne države Tabasko. (Pronađite Vilahermosu na karti. Blizu Kankuna.)

Otac prosto nije znao kada je bio zabrinutiji. Njegov novorođeni sin Abel, čim nešto pojede, odmah to povraća. Bio je sve slabiji i slabiji.

Nakon ispitivanja, lekari su zaključili da je Abel rođen sa poremećajem u želucu. On jednostavno nije mogao da vari hranu. Beba stara samo 15 dana ubrzo je poslata na operaciju u državnu bolnicu.

„Bili smo jako zabrinuti za njega“, kaže otac.

U bolnici je lekar upitao roditelje da li su hrišćani.

„Da, jesmo“, odgovorio je otac.

„Dobro je“, rekao je lekar. „Onda se molite Bogu jer samo čudo može da spasi vašeg sina.“

Roditelji su se pre par godina pridružili Adventističkoj crkvi. Otac je slušao adventističku radio stanicu i stekao ubeđenje da Bog želi da Ga svi ljudi obožavaju subotom. Zatim su i otac i majka proučavali biblijske teme i zajedno se krstili.

A sada je njihov dečak bio u nevolji.

Lekari su zakazali operaciju sa sutradan. Roditelji su se molili. Molili su se cele noći.

Ujutru, lekar ih je pozvao pre nego što je Abela uneo u operacionu salu. Obavestio ih je da je operacija krajnje delikatna.

„Ako isečem previše, dečak će umreti“, rekao je. „A ako ne isečem dovoljno, dečak neće moći da vari hranu i umreće.“

Uneli su dečaka u operacionu salu. Otac i majka su se molili dok su čekali.

Nekoliko sati kasnije, lekar je izašao iz operacione sale i objavio da je operacija uspešno obavljena. Sve je bilo sređeno, i on je zašao dečakov stomak.

„Ali“, lekar je rekao ocu, „nemojte dozvoliti nijednom drugom lekaru da mu vadi konce. Samo ću mu ih ja izvaditi.“

Prošla su dva dana. Abel se dobro oporavljao, i medicinska sestra se pitala ko će mu ukloniti konce. Pripremili su sve za uklanjanje konaca, ali ih je otac zaustavio.





„Čekamo lekara“, rekao je otac. „Lekar mi je rekao da samo on može da mu izvadi konce.“

Medicinska sestra je upitala za ime tog lekara. Kada joj je otac rekao da se lekar zove Daniel Hernandez, sestra se začudila. Objasnili su da je to jedan od najboljih pedijatara u Meksiku i da je on nekada radio u ovoj bolnici. Ali preselio se u drugi grad pre dva meseca.

„Mi nemamo ovde lekara pod tim imenom“, odgovorila je sestra.

Otac i majka su se uzбудili.

„Ko je onda operisao mog sina?“ Upitao je otac. „Sigurno je Gospod!“

Majka je od sreće počela da plače.

„Ovo je Božje čudo“, rekao je otac. Na kraju je medicinska sestra morala da ukloni konce. Beba se potpuno oporavila.

Danas Abel ima 6 godina i zdrav je, a njegov otac Pedro Geronimo Montero priča o ovom iskustvu kao o Isusovom čudesnom odgovoru.

Ovo se dogodilo u državnoj bolnici u gradu Vilahermosa, koji smo na početku pronašli na karti sveta. Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će jednoj drugoj gradskoj bolnici – Adventističkoj bolnici – da sagrade novi centar koji će omogućiti da još više ljudi sazna o dobrom zdravlju i Isusu. Hvala vam na vašim darovima.

---

## Činjenice

---

- Amblem na meksičkoj zastavi prikazuje orla koji stoji na kaktusu sa zmijom u kljunu. Legenda kaže da su Asteci sagradili glavni grad Tenochtitlan (Današnji Meksiko Siti) na mestu gde su videli orla kako stoji na kaktusu i jede zmiju.
- Meksiko je najveća zemlja u kojoj se govori španski jezik.
- Meksiko je najveći proizvođač srebra.
- Meksiko Siti je sagrađen na koritu jezera, tako da su neki njegovi delovi potonuli 9 metara za poslednjih 100 godina.
- Meksiko proizvodi više automobila od bilo koje severnoameričke države.
- Frida Kalo iz Meksika je jedna od najpoznatijih umetnica dvadesetog veka.



## IGRANJE PIŠTOLJIMA

Robert je voleo da zadrikuje svoju majku. Kada god bi se začuo pucanj pištolja pored njihove kuće, on bi povikao: „Mama! Mama! Pogodili su me!“

Majka je spremno prihvatila ovu Robertovu igru.

„Oh, ne“, rekla bi ona. „Šta ćemo sada da radimo?“

Ali nasilje bandi nije bilo uopšte za šalu. Robert je odrastao u nasilnom okruženju u Los Angelesu u Kaliforniji. Kada je imao 5 godina, njegov stariji brat se pridružio uličnoj bandi. Ljudi iz drugih bandi bi se vozili pored njihove kuće i pucali bi u kuću, pokušavajući da uplaše njegovog brata.

„Za mene, ta pucnjava je bila normalna stvar“, kaže Robert. „Prihvatao sam to kao igru.“

Stalno nasilje, međutim, otvrdnulo je njegovo srce. Kako je postajao stariji, prestao je da se šali sa majkom. Njegov osmeh bio je zamenjen ljutitim pogledom. Počeo je da se igra pravim pištoljima.

Kada je Robert napunio 14 godina, njegovi roditelji su se pridružili Adventističkoj crkvi. Robert je ponekad išao u crkvu sa njima, i onda bi zajedno za vreme večere razgovarali o propovedi.

Iako je izigravao opasnog momka, Robert je već bio sit nasilja. Konačno, kada je postao odrasla osoba, oženio se ženom iz Meksika i odlučio da ode u Meksiko i upozna njenu porodicu. (Pronađite Los Angeles i Meksiko na karti kako bi deca videla koliko je Robert morao da putuje.)

Robertu se dopao mirniji život u Meksiku, pa je tamo otvorio prodavnicu za građevinski materijal.

Njegova žena je u međuvremenu počela da ide svake subote u Adventističku crkvu. Ona je saznala o suboti od Robertovih roditelja, i želela je da poštuje Bibliju. Ona je molila Roberta da sa njom ide u crkvu.

Nakon dosta vremena, Robert je konačno pristao da ide u crkvu, ali pod jednim uslovom: ići će samo na propovedi. Nije želeo da dolazi u subotnu školu.

Čim je pastor počeo da propoveda, Robertove uši su počele da zvene. Njegova majica i lice bili su skroz mokri. Jako se znojio. Iz nekog razloga, bio je jako nervozan što je u crkvi.

Nakon 15 minuta, Robert je prošaputao ženi: „Ja odlazim.“

„Ali tek smo stigli“, kazala mu je žena.

„Znam, ali ja odlazim“, rekao je.



Kasnije kod kuće, Robert nije mogao da objasni svojoj ženi šta mu se dogodilo. Bio je tužan. Sećao se kada je sa svojim roditeljima odlazio u crkvu i kada su za vreme jela razgovarali o propovedi. Bojao se da je toliko mnogo grešio da više ne može ni u crkvu da ide.

Molio se Bogu za pomoć. Odlučio je da ponovo pokuša da ode u crkvu, ali ovog puta i u subotnu školu i na propoved. On nije rekao svojoj ženi za ovaj plan sve do subote ujutru. „Idemo zajedno u crkvu danas!“ - saopštio joj je. Ona je bila presrećna!

Sve je dobro prošlo u subotnoj školi, ali onda je propovednik počeo da propoveda. Robert se nije znojio, ali je bio začuđen dok je slušao. Izgledalo je kao da se propovednik direktno njemu obraća.

U subotu popodne Robert je otišao do rođaka da proučava Bibliju. Dok su čitali o opraštanju, Robert je ponovo počeo da se zabrinuto pita nije li previše grešio da bi sada mogao da ide u crkvu. Nije verovao da će mu Bog oprostiti sve loše stvari koje je činio. Iznenada, Robert je začuo glas u glavi: „Tebi je oprošteno.“

Robert je krupan i jak čovjek, ali je tada počeo da plače kao beba. Nije godinama plakao, čak nije znao da li još uvek ume da plače.

„U tom trenutku sam shvatio da mi je Bog oprostio grehe“, kaže on.

Robertovo opako lice je nestalo. Počeo je da se smeje kroz suze. Njemu je oprošteno!

Robert je predao svoje srce Isusu. Danas je Robert otac dva mala dečaka, i jako mu je drago što oni nikada nisu čuli pucanje pištolja kao što ih je on slušao kada je bio dečak.

„Kada se moja deca svađaju, oni se svađaju oko toga ko će se prvi pomoliti za hranu“, priča Robert. „Osećam da se Bog brine za mene, i jako sam Mu zahvalan.“

Deo dara Trinaeste subote pomoći će Adventističkoj bolnici gde Robert radi kao finansijski direktor. On je odgovoran za sav novac u bolnici. Vaši darovi će pomoći bolnici da nauči još više ljudi o dobrom i zdravom načinu života i o Stvoritelju zdravlja, Isusu. Hvala vam na vašim darovima.

## Činjenice:

.....

.....

.....

.....

.....

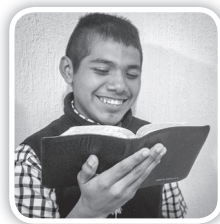
**Meksiko / 3. mart**

## ČUDO U MEKSIKU



Jerel je rođen kao veoma bolestan dečak u Meksičkoj državi Kintana Ro. (Pronađite Meksiko i državu Kintana Ro na karti. Najpoznatiji grad ove države je Kankun.)

Kada je Jerelu bilo 6 meseci, lekari su zaključili da on ima hipertireozu, poremećaj koji čini da se stalno oseća umornim. Nekoliko godina kasnije, Jerel je dobio bolest koja se ispoljavala tako što su ga jako boleli mišići na nogama. Zbog te bolesti, stopala su počela da mu se razvijaju u pogrešnom pravcu, i nije mogao da hoda. Jerel je morao da nosi posebnu obuću koja će mu poboljšati stopala.



I kao da sve to već nije bilo dovoljno loše, lekar mu je pronašao i tumor na mozgu. Ali nije želeo da ga operiše jer se bojao da će se Jerelovo stanje time samo pogoršati.

Jerel je išao mnogo puta u bolnicu sa svojom majkom i bakom, ali ništa mu nije pomagalo u uklanjanju bola. Njegovoj majci je bilo jako žao. I baki je bilo jako žao. I lekarima je bilo jako žao.

Kada je Jerel napunio 11 godina, lekari su mu kazali: „Možda ne možemo puno da ti pomognemo, ali hajde da ti operišemo noge kako bi mogao normalno da hodaš. Možda će tako bar neki bol biti uklonjen.“

Bolnica u Jelerovom mestu bila je previše mala da bi izvela tu operaciju, tako da je Jerel morao da putuje dva dana kolima u veću bolnicu u obližnjoj meksičkoj državi. Majka i baka su bile sa njim.

Dva dana pre operacije, baka je rekla Jerelovoj majci da se moli.

Majka se obično nije molila, i nije znala šta da kaže Bogu. Ali je znala da nije želela da njen dečak trpi bolove, tako da se molila na sledeći način: „Dragi Bože, ako ćeš mi uzeti dete, onda već jednom to uradi. Ne želim više da pati.“

Onda je lekar rekao da će on operisati Jerelove noge, i pokušati da mu ukloni tumor sa mozga.

Dan pre operacije, majka je sa bakom otišla do crkve na molitveni sastanak. Majka je ispričala članovima crkve o Jerelu i svi su se zajedno molili za dečaka.

Sledećeg jutra je bila zakazana operacija. Kada je lekar proverio Jerelove noge pre operacije, nije mogao da poveruje u ono što je video. Jerelove noge i stopala bili su u ispravnom položaju, te je mogao da hoda potpuno normalno.

Lekar je bio šokiran. Pomislio je da je neko napravio grešku. Zamolio je da urade rendgenski snimak i na njemu se ništa loše nije videlo. Lekar i dalje nije mogao da veruje tako da je ponovio snimanje. Ponovo, rezultati Jerelovih nogu su bili uredni.

Lekar je onda poslao dečaka na snimanje mozga. Tumor je nestao.

Lekar je počeo da viče: „Ovo je čudo! Ovo dete je bilo jako bolesno, ali sada mu nije potrebna operacija. Ovo je zaista čudo jer niko drugi sem Boga nije mogao da ga izleči.“

Svi u bolnici su bili u šoku. Nikada ranije nisu videli ovako nešto. Lekar je otkazao Jerelovu operaciju.

Nakon povratka kući, Jerel i njegova majka su naučili nešto više o Bogu, i počeli da proučavaju biblijske teme sa pastorom adventističke crkve. Posle godinu dana, oboje su bili kršteni.

Sada Jerel ima 15 godina i ide u srednju školu, i trči, i igra fudbal.

„Ja slavim Boga i zahvaljujem Mu se jer ranije nisam mogao da se bavim sportom, nisam mogao ni da hodam pre ovog čuda“, kaže on.

Jerel takođe daje biblijske časove i propoveda u crkvi. Petoro ljudi je kršteno zahvaljujući proučavanju biblijskih tema s njim.

„Ja želim da ljudi širom sveta znaju da Bogu ništa nije nemoguće“, kaže Jerel.

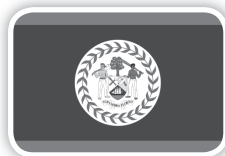
Deo trinaestosubotnog dara ovog tromesečja pomoći će adventističkoj bolnici u blizini Jerelove kuće da otvori zdravstveni centar, kako bi se izašlo u susret mnogoj deci i njihovim roditeljima. Hvala vam na vašim darovima.

---

### Činjenice:

---

- Nacionalni univerzitet u Meksiku je najstariji univerzitet u Severnoj Americi. Osnovan je 1551. godine. Osnivač se zvao Čarls V.
- Čivava, najmanja vrsta pasa na svetu, dobila je ime po Meksičkoj državi.
- Španski osvajači su u Meksiko uveli borbu bikova. Plaza Meksiko u Meksiko Sijtu je najveća arena za bikove na svetu sa više od 41.000 mesta.
- Umetnici u ovoj zemlji mogu da plate porez koristeći svoje radove.
- Meksiko Siti ima najveći broj muzeja na svetu.



## DA LI POZNAJEŠ BOGA?

Angel se krstio sa 12 godina u Belizeu. (Pronađite Belize na karti.) Međutim, prestao je da dolazi u crkvu kada je bio u srednjoj školi. Bio je jako zauzet učenjem i prijateljima. Mislio je da nema vremena za Boga.

Nakon mature, Angel se zaposlio u aviokompaniji koja se zvala Maja Ajland Er. Svakog dana bi otišao na aerodrom da utovari teret u avion i da pomaže klijentima kod pulta. Oženio se, i ubrzo su on i njegova žena Jonel očekivali prinovu.

Jednoga dana Angel se veoma unervozio dok je razgovarao sa rođakom koja je bila adventistkinja. Ova rođaka ga je direktno pitala: „Da li ti poznaješ Boga?“

Angel zapravo nije poznao Boga. Nije želeo da laže, ali ga je bilo previše sramota da kaže istinu. Tako je nastavio da se raspravlja sa rođakom. On je promenio temu i rekao joj da nije bitno da se subota poštuje. Tvrdio je da se subota spominje samo u Starom zavetu a nikada u Novom.

Angel se osećao jadno te večeri. Bio je nesrećan što se svađao sa rođakom. Pronašao je Bibliju i počeo da je čita: hteo je da upozna Boga.

Dok je čitao, iznenadio se kad je pronasao da se subota spominje i u Novom zavetu. Čitao je Jevrejima poslanicu, treću glavu, četvrti stih, gde stoji da Bog želi da njegov narod poštuje i drži subotu.

Tri puta je pročitao reči: „Danas, ako glas njegov čujete, ne budite drvenastijeh srca“ (Jevrejima 3,7 i 8, 15; 4,7).

Angel je osetio kao da mu se Bog direktno obraća: „Angele, ti čuješ moj glas. Nemoj otvrdnuti svoje srce. Poštuj subotu.“

Angel je odlučio da poslušaa Boga. Znao je da neće moći da radi u aviokompaniji i da poštuje subotu u isto vreme. Stoga se te noći molio tri puta da mu Bog da hrabrosti da sutradan da otkaz.

„Bojao sam se da ću se, kad osvane jutro, predomisлити“, kaže on. „Zbog toga sam se molio tri puta.“

Njegova žena Jonel podržala ga je u odluci, iako su očekivali bebu a jedini izvor novca je bio upravo taj posao.

Ujutru, Angel je rekao svom nadređenom da će dati otkaz. Ovaj ga je molio da ostane da radi i da zaboravi na subotu. Ali Angel je odlučio. On želi da poštuje Božji zakon.

Angel je trebalo da radi još tri dana pre nego što da otkaz. Poslednjeg dana odjednom se jako zabrinuo. Shvatio je da se više neće moći vratiti

na posao ako ode. Neće primiti platu za porodicu. Nije znao šta će se dalje dogoditi.

Dok je sedeo na stolici na aerodromu, osetio je jaku napetost u zadnjem delu vrata. Sagnuo je glavu i pomolio se Bogu za pomoć. Kada je završio sa molitvom, osetio je kako su se mišići na vratu opustili i stresa je nestalo.

Bog je počeo da odgovara na Angelove molitve. Aerodrom mu je dodelio bonus platu – što je dosta para – kako bi mu se zahvalili za dve godine rada.

Angel je bio iznenađen. „Ja to nisam zaslužio jer sam dao otkaz, tako da znam da je to od Boga,“ kaže on.

Ovaj novac je pomogao Angelu da se stara za ženu i bebu narednih nekoliko meseci.

Ali na kraju novac se potrošio, i Angel i Jonel nisu imali novca dva meseca dok su tražili posao. Ali nikada im nije nedostajalo hrane. Neka-ko su uvek imali dovoljno hrane u kući – i Angel veruje da je i to Božje čudo.

Konačno, Jonel se zaposlila kao nastavnica u srednjoj školi. Mesec dana kasnije, Angel je postao nastavnik u drugoj školi. Ova škola mu je čak omogućila i usavršavanje tako da je mogao da dobije licencu za učitelja.

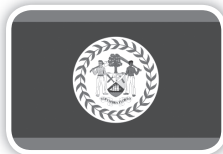
Angel sada zarađuje više para nego dok je radio na aerodromu – i može da svetkuje subotu. Angelu je drago što je odlučio da pokaže svoju ljubav prema Isusu time što je odlučio da poštuje Njegov zakon. „Subota je dan kome se uvek radujem svake sedmice“, ističe on. „Subotom se ne brinem ni o čemu. Sve mogu da ostavim po strani i usredsredim se na Boga.“

---

### Činjenice:

---

- Službeni jezik Belizea je engleski, a nezvanični je belizeanski kreolski jezik, iako je španski jezik drugi po upotrebi.
- Vožnja bicikla kroz zemlju je jedan od najvažnijih sportskih događaja u Belizeu. Toga dana se okupe biciklisti amateri iz celog sveta. Vladin službenik Monrad Menzgen došao je na tu ideju kada je video ljude iz malog sela kako prelaze veliku udaljenost na severnom autoputu, po užasnim putevima, na svojim biciklama, kako bi prisustvovali sedmičnoj igri kriketa.



## STIDLJIVI MISIONAR

Sajde Mekenzi je stajala na ulazu u svoju kuću u jednom selu u Belizeu. (Pronađite Belize na karti sveta.) Događalo se nešto čudno.

Mladić bele puti hodao je ka njoj. Zatim je zastao, okrenuo se, i otišao. Za nekoliko minuta čovek se ponovo pojavio i polako je krčio sebi put do nje. Zatim je zastao, okrenuo se i ponovo otišao.

Sajde je odlučila da će mladića, ukoliko to uradi i treći put, zaustaviti i zahtevati od njega da joj kaže zbog čega se stalno vraća.

Ali kada joj je čovek prišao po treći put, došao je do samog ulaza.

„Imamo evanđeoske sastanke“, rekao je on meko. Sajde je mogla da zaključi da je on misionar iz Sjedinjenih Država.

„Da li bi ste došli na naše sastanke?“ - upitao ju je stidljivo čovek.

Sajde je čula da se po selu priča da se reklamira neka evanđeoska kampanja, ali ona nije želela da ide. Ona i njen suprug su veoma zauzeti. Tokom dana, oni sade biljke - kakao, kasavu, papaju, narandže i grejfrut. Uveče, piju pivo i odu na igranku.

„Ne“, odgovorila je Sajde, prekinuvši svog posetioca. „To su adventisti i ja nisam zainteresovana.“

Čovek je tužno otišao od nje.

Sajde nije mogla da ga zaboravi i izbriše iz misli do kraja dana. Njegov nežan glas privukao joj je pažnju. Pitala se zašto mu je tako grubo odgovorila. Odlučila je da ipak ode na sastanak to veče.

Mladić je bio šokiran kada ju je ugledao, ali ju je dočekao sa dobrodošlicom i dao joj novu Bibliju.

„Pre sastanka, jedno 30 minuta imaćemo proučavanje biblije“, kazao je. „Dođite.“

Sajde nikada neće zaboraviti to proučavanje Biblije. Pastor je čitao iz Jevanđelja po Jovanu 13 glavu, gde se govori o Isusu kako je učenicima prao noge. Taj opis pranja nogu je Sajde podsetio na njenu baku, koja je bila adventistkinja. Sajde se setila da je njena baka nekada žustro trljala svoja stopala četkom pre službe Svete večere jer nije želela da isprlja vodu u crkvi.

Sajde se nekada smejala svojoj baki zbog toga. „Reci ljudima u crkvi da si se već okupala“, govorila bi joj. „Ne treba u crkvi da ponovo pereš noge.“



Baka je bila veoma strpljiva sa Sajde. „Shvatićeš već jednog dana“, rekla bi baka. „To je iz Biblije.“

Sajde je počela da shvata značenje pranja nogu dok je slušala ovo biblijsko predavanje. Shvatila je da je Isus oprao svojim učenicima noge kao primer hrišćanima. Isus je pokazao hrišćanima da i oni treba da služe ponizno jedan drugome.

Sajde je svake večeri prisustvovala sastancima i želela da što više sazna o Bibliji. Jedne večeri, sveštenik je upitao da li bi neko želeo da se krsti. Sajde je istupila, ali je imala veliku nedoumicu. Nije želela da se odrekne piva i plesa.

Te večeri nije mogla da spava. Konačno, ustala je i počela da se moli: „Bože, Ti znaš da ja želim da ti služim, ali znaš da razmišljam i o svetu.“

Nakon molitve, osetila je mir i zaspala. Ujutru je shvatila da je potpuno izgubila želju da ide na žurke. Jedino što je želela bilo je da služi Isusu.

Sajde je i dalje farmer, ali sada ona sadi više od papaja. Ona sadi Reč Božju u srca ljudi. Sajde je propovedala na 6 evangelizacija i dovela je više od 50 ljudi Bogu. Srećna je što je onaj stidljivi mladić došao do njene kuće i što ju je pozvao na evangelizaciju.

Na koji način i ti možeš biti kao ovaj mladić i Sajde, i kako možeš drugima govoriti o Isusu ove sedmice? (Sačekaj da deca daju odgovor.)

Jedan od načina na koji danas to možemo uraditi jeste preko naših dobrovoljnih darova, koji će pomoći da se jevanđelje širi duž Sajdine zemlje Belize i širom sveta. Hvala vam na velikodušnim darovima.

Možete igrati igru uzgoj hrane na Sajdinoj farmi, na strani 31.

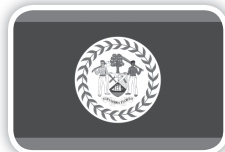
Pročitajte i kako je Sajdin muž primio subotu u vestima za mlade i odrasle, a možete i skinuti sa našeg sajta: [bit.ly/adultmission](http://bit.ly/adultmission).

---

### Misionski kutak:

---

- Prema poslednjem istraživanju, 40,1% Belizeanaca su rimokatolici i 31,8 % protestanti.
- Adventistička crkva ima oko 43.500 članova i 92 crkve i 40 grupa vernika. Broj stanovnika u Belizeu je 388.000, što znači da 11% Belizeanaca pripada adventistima.



## KO SU ADVENTISTI?

Tenera je devojka koja živi u Belizeu. (Pronađite Belize na karti sveta.)

Kuc, kuc.

Jedanaestogodišnja Tenera otvorila je vrata. Ispred njihove kuće stajala su dva čoveka i zamolili da porazgovaraju sa njenom majkom. Kada je majka došla, ljudi su se predstavili kao adventisti sedmog dana. Pomolili su se sa Tenerom i majkom i pozvali ih na evangelizaciju u crkvi.

Nakon što su ljudi otišli, Tenera je upitala majku: „Ko su adventisti sedmog dana?“

Majka je posramljeno pogledala. Ona je bila odgajana kao adventista ali više nije bila član crkve.

„Ali ko su adventisti?“ uporno je pitala Tenera.

„Adventisti idu u crkvu subotom, to je sedmi dan u sedmici“, odgovorila je majka. „Oni ne nose nakit, i veoma paze šta jedu.“

Ovo je Teneri zvučalo neobično i interesantno. Ona je samo par puta bila u crkvi kada bi je prijatelji pozvali, i to nedeljom. Ona i njena majka nose nakit. I nikada nisu raspravljale o tome da li je njihova hrana čista ili ne. (Zamolili decu da objasne šta je to nečista hrana.) Majka je ponekad spremala svinjetinu – svinja je nečista životinja!

Tenera se pitala odakle adventistima to verovanje, i želela je da ide na evangelizaciju kako bi saznala nešto više o svemu.

Dolazila je sa majkom svake večeri. Dopali su joj se sastanci. Propovednik je govorio samo iz Biblije. Svaki put kada bi pričao o nekom verovanju, dokazivao bi da to verovanje dolazi direktno iz Biblije. Sveštenik je rekao da Bog ne želi da ljudi jedu svinjetinu, i pročitao je 3.Mojsijevu 11,7: „... I svinja, jer ima papke razdvojene ali ne preživa; nečista da vam je.“

Sveštenik je dalje istakao da zapravo dobra dela čine ljude lepim, a ne nakit kao što su minđuše ili ogrlice. Pročitao je tekst iz 1.Timotiju 2,9-10: „Tako i žene u pristojnom odijelu, sa stidom i poštenjem da ukrašuju sebe, ne pletenicama, ni zlatom, ili biserom, ili haljinama skupocjenima. Nego dobrim djelima...“

Sveštenik je objasnio da je Božji dan odmora Subota a ne nedelja, i pročitao tekst iz Deset zapovesti u 2. Mojsijevu 20,8: „Sećaj se dana od odmora (original: subotnog) da ga svetkuješ.“

Nakon dve sedmice, propovednik je upitao Teneru da li želi da preda svoj život Isusu i da se krsti. Tenera je izrazila želju da sledi Isusa i krstila se.

Majka je poštovala njenu odluku tako da je prestala da kuva svinjetinu.

#### Problemi u školi

Ali posle izvesnog vremena, Tenera se u školi suočila sa problemima zbog subote. Kada je bila u osmom razredu, trebalo je da položi poseban ispit radi upisa u srednju školu. Ispit je bio veoma težak, tako da je njena škola ponudila dodatnu nastavu kako bi pomogli deci u osmom razredu. Ali ti dodatni časovi su se održavali subotom.

Tenera se molila za taj problem i objasnila je nastavnicima da ona neće biti na tim dodatnim časovima jer subotom ide u crkvu. Na njenu sreću, nastavnica joj je dala dopuštenje da odsustvuje sa časova. Tenera se zahvalila Bogu što joj je uslišio molitvu. Ali onda je počela da se brine da će možda pasti na ispitu jer nije prisustvovala tim dodatnim časovima. Molila se i za taj problem. Bog je uslišio njenu molitvu, i ona je sa odličnim ocenama položila ispti.

#### Mladi vođa

Danas Tenera ima 14 godina i vođa je omladinskog odeljenja u svojoj crkvi. Kao vođa, ona planira posebne programe za oko tridesetoro dece svake sedmice, i oni zajedno misioniraju dok skupljaju smeće po ulicama i posećuju ljude po bolnicama.

„Moja je želja da nastavim da radim za Gospoda jer znam da imam svrhu u Njegovom domu“, kaže Tenera.

Ona se moli da se i njena majka krsti, i sigurna je da će Bog uskoro uslišiti i tu molitvu.

„Imam veliku veru u Boga jer znam da se On brine za svoju decu“, kaže ona.

Hajde da se pomolimo za Teneru i njenu majku, i za još mnoge ljude u Belizeu koji treba da čuju za Isusa. Možemo pomoći u širenju jevanđelja u Belizeu i tako što ćemo priložiti svoje darove.

---

### Činjenice:

---

- Nacionalni cvet Belizea je crna orhideja, a nacionalna ptica je tukan.
- Belize je jedina zemlja na svetu koja ima rezervat za jaguare, poznat pod imenom *Cockscomb Basin Wildlife*.
- Spaning je drugi po veličini koralni greben na svetu, a najveći na zapadnoj hemisferi, i nalazi se u Belizeu.
- U Belizeu ne postoji lanac brze hrane, kao što su Mcdonald, KFC, i Burger king.
- U Belizeu se smatra nepristojno ako ih pozdravite po imenu; kod njih je znak pozdrava pokret palcem.

## PROGRAM TRINAESTE SUBOTE

Ako vaš razred ima program Trinaeste subote u sklopu bogoslužjenja za odrasle, onda:

- Uvežbajte pesmicu „U ruci sav svet ima Bog“ na španskom; reči možete naći na 30. strani.

Ako se vaš razred ne priključuje programu odraslih za Trinaestu subotu, onda:

- Ispričajte sledeću priču za vreme dečjih vesti. Možete pozvati stariju decu da vam pomognu u pripremi. To će pomoći starijoj deci da se oslobode treme pred slušaocima, a mlađa deca će gledati neka druga lica i biće im interesantnije.

Pre Trinaeste subote:

- Pošaljite podsetnike roditeljima u vezi sa programom i ohrabrite decu da donesu poseban dar 31. marta.
- Podsetite sve da se uz pomoć misionškog dara Božja Reč širi svetom, a da jedna četvrtina trinaestosubotnog dara ide direktno Inter-američkoj diviziji. Projekti su navedeni na 3 strani.

(Zamolite troje dece da učestvuju u ovom programu. Ne moraju napamet da nauče tekst, ali ih ohrabrite da kod kuće provežbaju i pročitaju tekst par puta kako bi sve bilo razumljivo.)

### ZAŠTO JA PROPOVEDAM

**Narator:** Ovog tromesečja smo se upoznali sa ljudima iz Portorika, Meksika, Jamajke, Trinidada i Tobaga, i Belizea, a te države su deo Inter-američke divizije. Danas ćemo se upoznati sa dvoje dece iz Belizea.

Herson ima 12 godina i ne može da se odluči da li će biti lekar ili propovednik. Ali on već sada ima više iskustva kao propovednik nego kao lekar. On propoveda već pet godina.

Dalisa je njegova desetogodišnja sestra. Ona propoveda već tri godine. Herson i Dalisa propovedaju na španskom i engleskom jeziku. Hersone, reci nam kako si počeo da propovedaš?

**Herson:** Nekoliko pastora je došlo u moju crkvu kad mi je bilo sedam godina i upitali decu da li bi želeli da nauče da propovedaju. Moja baka me je prijavila pa sam odlučio da pokušam. Sva deca koja su želela da propovedaju poslata su na poseban program. Tamo smo naučili kako da se ponašamo i kako da govorimo. Pastor je za nas pisao propovedi, a mi smo vežbali da propovedamo pred drugom decom.

Imao sam veliku tremu kada sam prvi put stao pred crkvu. Istupio sam, pogledao u sve te ljude i počeo da se tresem. Kolena su mi klecala sve vreme dok sam govorio. Kada sam sišao, baka me je pitala da li sam bolestan jer su mi se kolena tresla!

Ali to je bilo jedno neverovatno iskustvo. Propovedanje mi daje osećaj kao da sam bliži Isusu. Propovednik koji me je obučavao pohvalio me je da sam dobro propovedao, i to me je podstaklo da pokušam ponovo.

**Dalisa:** Ja sam takođe počela da propovedam sa sedam godina na bakin predlog, i takođe sam išla na posebnu obuku.

Svoju prvu propoved održala sam u adventističkoj crkvi u gradu Korozal. U prvi mah sam imala jaku tremu jer je to velika crkva a bili su prisutni i ljudi iz drugih crkava. Kada sam istupila da propovedam, drhtala sam. Ali dok sam govorila, tako je i trema nestajala.

**Narator:** Oboje ste imali tremu prvi put. Da li i sada imate tremu?

**Herson:** Moja druga propoved je bila u drugoj crkvi, i govorio sam o smrti Isusa Hrista kao jagnjetu koje je zaklano. Ta je propoved ostavila snažan uticaj na ljude. Zapazio sam kako pažljivo slušaju dok sam govorio, a posle toga su želeli da se rukuju sa mnom. Međutim, Bog zaslužuje svu hvalu jer mi je On pomogao u propovedanju.

**Dalisa:** Ja propovedam jer je to nešto što volim da radim. Pored propovedanja subotom, moj brat i ja smo vodili i par evangeizacija. Upravo smo završili jedan poduhvat u kome je Herson propovedao tri puta u sedmici, ja sam propovedala tri puta u sedmici, a rođak koji je naše godište govorio je jedno veće. Protekle godine, brat i ja smo krstili 30 ljudi, uključujući i našu majku.

**Narator:** Kažite nam nešto o svojim roditeljima.

**Herson:** Otac je iz Indije i puno putuje, tako da on nije čuo naše propovedi. Mislim da zbog toga i nije adventista.

Majka je iz Belizea i živi u gradu Belize, najvećem gradu u Belizeu. Bila je jako zauzeta kao učiteljica kada smo se mi rodili, tako da nas je poslala da živimo sa bakom u drugom gradu. Ona nas posećuje svakog vikenda.

**Dalisa:** Naša baka je posećivala crkvu nedeljom, ali je više volela da ide na žurke nego da dolazi u crkvu. Kada je ostarila, postala je adventista. Naši roditelji su nas poslali da živimo sa njom kada smo bili još mali, tako da smo mi odrasli u adventističkoj crkvi. Mama nam je pomagala oko pripreme propovedi i mislila je ovako: „Ja imam dvoje dece koja propovedaju, a ja nisam krštena.“ Prošlog Uskrsa, kada je čula brata kako propoveda, odlučila je da se krsti.

**Herson:** Kada je mama izašla napred pošto sam uputio poziv, zbilja sam pomislio da ću zaplakati. Ali rekao sam sebi: „Na katedri sam, neću plakati. Neću plakati. Neću plakati.“ Jako sam zagrlio mamu.

**Narator:** Kako se pripremate za propovedi?

**Herson:** Ja se uvek prvo pomolim. Tražim od Boga mudrost i znanje i glas da mogu jasno da iznesem poruku. Molim Boga da mi dozvoli da budem Njegov instrument.

A onda pronadem neki biblijski tekst koji je mene oduševio. Uzmem taj stih i pretvorim ga u propoved. Pronadem povezane stihove dok glavni stih zadržim u središtu. Jedna od mojih omiljenih propovedi je „Tvoj učitelj je dete“ i dolazi iz Mateja 19,14 gde Isus kaže: „Pustite decu neka dolaze k meni i ne zabranjujte im, jer je takvih carstvo nebesko.“ Volim da pričam o tome kako bi odrasli trebalo da budu više kao deca.

**Dalisa:** Pastor priprema tekst moje propovedi, a onda ga ja prepravim i ispričam svojim rečima. Svakoga dana vežbam propoved i molim se. Takođe vežbam pokrete ruku i intonaciju glasa.

**Narator:** Zašto propovedate?

**Herson:** Ja propovedam zato što mi je Bog podario život i očistio me od greha. Zar onda ne bi trebalo da učinim nešto za uzvrat? Propovedanje je način na koji ja zahvaljujem Bogu.

**Dalisa:** Znam da propovedanjem pomažem drugima da prime Isusa. Propovedanje je način na koji slavim Boga.

**Narator:** Šta želite da budete kada porastete?

**Herson:** Duže vremena želeo sam da postanem lekar, smatrajući da je to najbolji način da budem kao Hristos. Sada razmišljam da postanem propovednik. Moja majka kaže da mogu da budem i lekar i propovednik.

**Narator:** Koji biste savet dali deci koja vole Isusa?

**Herson:** Čitajte svoju Bibliju i molite se svakog dana. Biblija je Hristova poruka. Ako nam je Bog dao Bibliju, ne bi trebalo da je čitamo samo iz zabave. Ako nam je Bog dao tu knjigu, nije nam je dao bez razloga. To je reč Isusa Hrista koji je umro za nas. To je najdragocenija knjiga na svetu.

**Dalisa:** I ako želite da propovedate, molite se prvo Bogu. Budite slobodni, i znajte da to možete postati uz Božju pomoć. Ako to nije vaš talenat, onda će vam to Bog već reći. Ali ako je to vaš poziv, onda će vam Bog svakako pomoći u radu.

**Narator:** Hvala vam Dalisa i Hersone. Deca i odrasli zajedno dele jevanđelje u Belizeu i širom Inter-američke divizije. Hajde da damo

veliki dar Trinaeste subote kako bi još više ljudi saznalo da će Isus uskoro doći!

**(DAR)**

Pogledajte YouTube snimak Hersonove propovedi na: [bit.ly/jerson-makhwani](https://bit.ly/jerson-makhwani)



## **PEVAJMO NA ŠPANSKOM**

“EL TIENE EL MUNDO ENTERO EN SUS MANOS”

(U ruci sav svet ima Bog)

El tiene el mundo entero en Sus manos  
El tiene el mundo entero en Sus manos  
El tiene el mundo entero en Sus manos  
El tiene el mundo entero en Sus manos

El tiene el pequeno bebe en Sus manos  
El tiene el pequeno bebe en Sus manos  
El tiene el pequeno bebe en Sus manos  
El tiene el mundo entero en Sus manos

El tiene tu y yo hermano en Sus manos  
El tiene tu y yo hermana en Sus manos  
El tiene tu y yo hermano en Sus manos  
El tiene el mundo entero en Sus manos

El tiene todos aqui en Sus manos  
El tiene todos aqui en Sus manos  
El tiene todos aqui en Sus manos  
El tiene el mundo entero en Sus manos

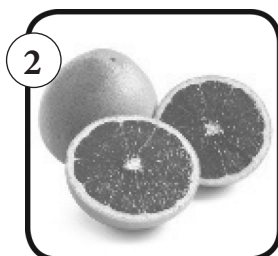
Pogeldajte snimak na sajtu: [bit.ly/hands-spanish](https://bit.ly/hands-spanish)

## IGRA SPAJANJA

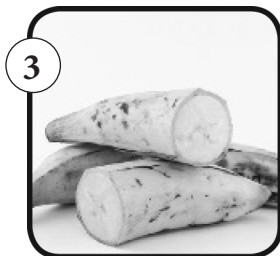
Da li možeš da prepoznaš biljke koje Sejda uzgaja na farmi? Poveži sliku sa imenom.



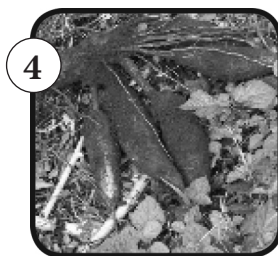
— KASAVA



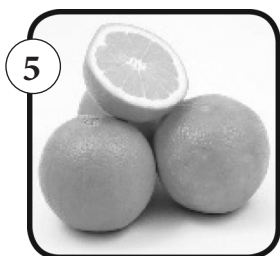
— NARANDŽA



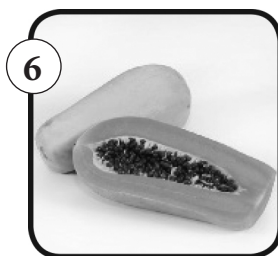
— GREJPFROT



— PAPAJA



— BANANE



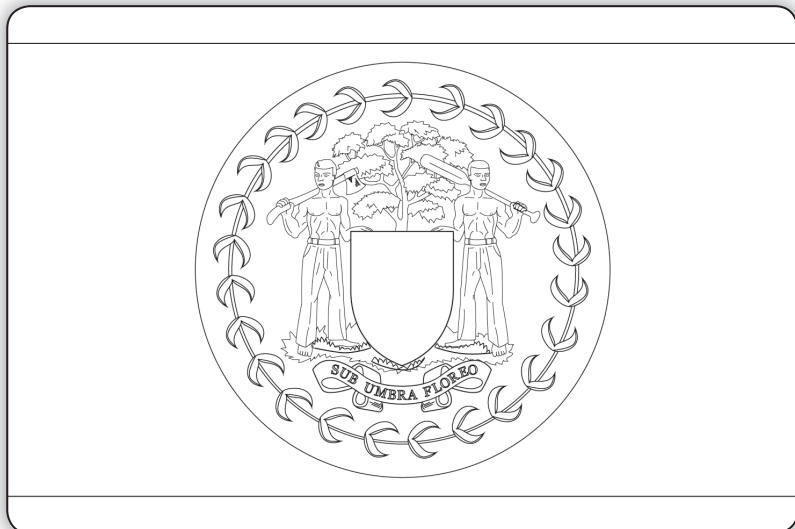
— KAKAO

Odgovor: 1. Kakao, 2. Grejpfrot, 3. Banana, 4. Kasava, 5. Narandža, 6. Papaja



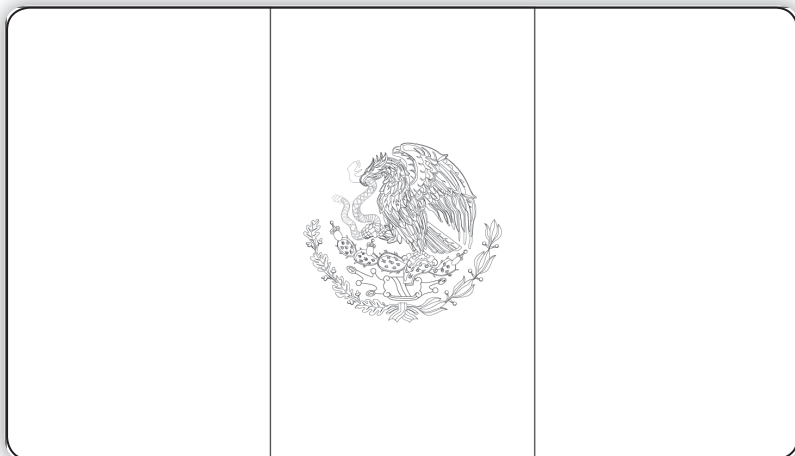
## OBOJ ZASTAVE

Oboji zastave iz zemalja Inter-američke divizije, o kojima je bilo reči ovog tromesečja.



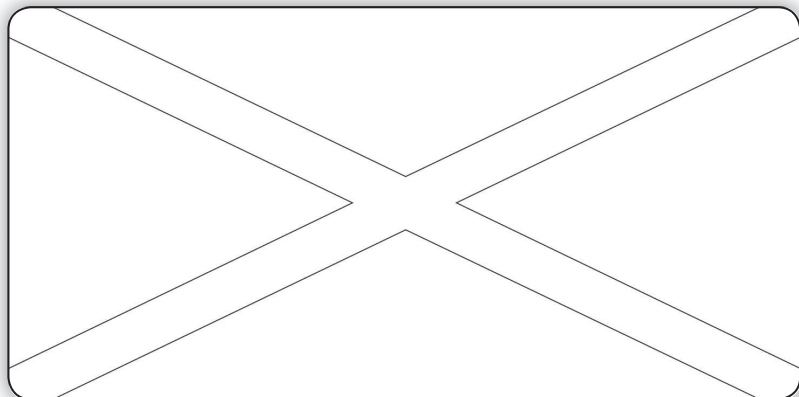
## BELIZE

**Uputstvo:** Sve osim kruga i pruga gore i dole treba da bude tamno plave boje. Pruge, dole i gore, su crvene boje. Krug u sredini je beo, lišće zeleno. Čovek sa leve strane je svetlo braon boje, a čovek sa desne tamno braon. Njihove pantalone su bele boje.



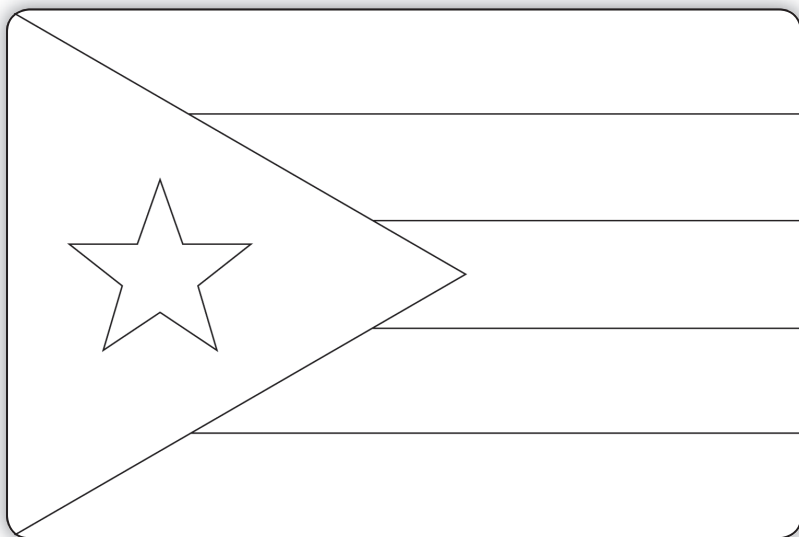
## MEKSIKO

**Uputstvo:** Leva trećina je zelene boje, sredina je bela, i desna trećina crvene boje. Orao i zmija su zlatno žute boje, a kaktus i venac zelene boje.



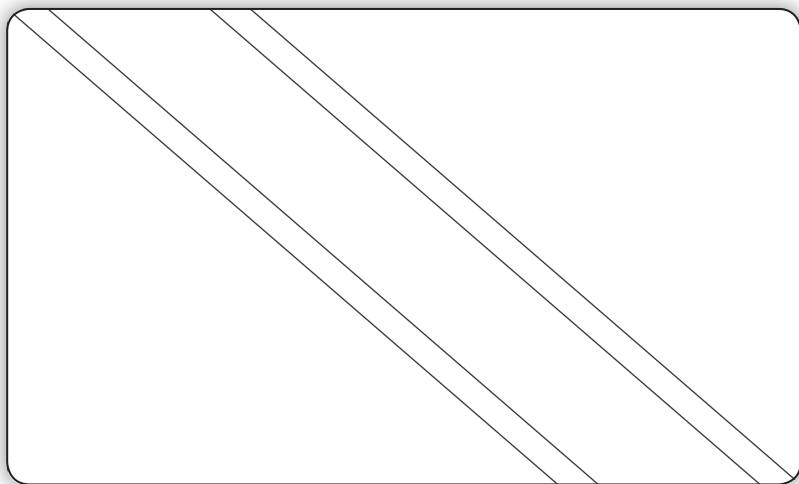
### **JAMAJKA**

**Uputstvo:** Krst je žute boje. Trougao na vrhu i dnu je zelene boje, a trougli sa strane su crne boje.



### **PORTORIKO**

**Uputstvo:** Pruge su crveno bele, počev sa crvenom od vrha. Trougao je tamno plave boje, a zvezda je bela.



## TRINIDAD I TOBAGO

**Uputstvo:** Dve male dijagonalne pruge su bele, široka pruga između njih je crna. Sve ostalo je crvene boje.

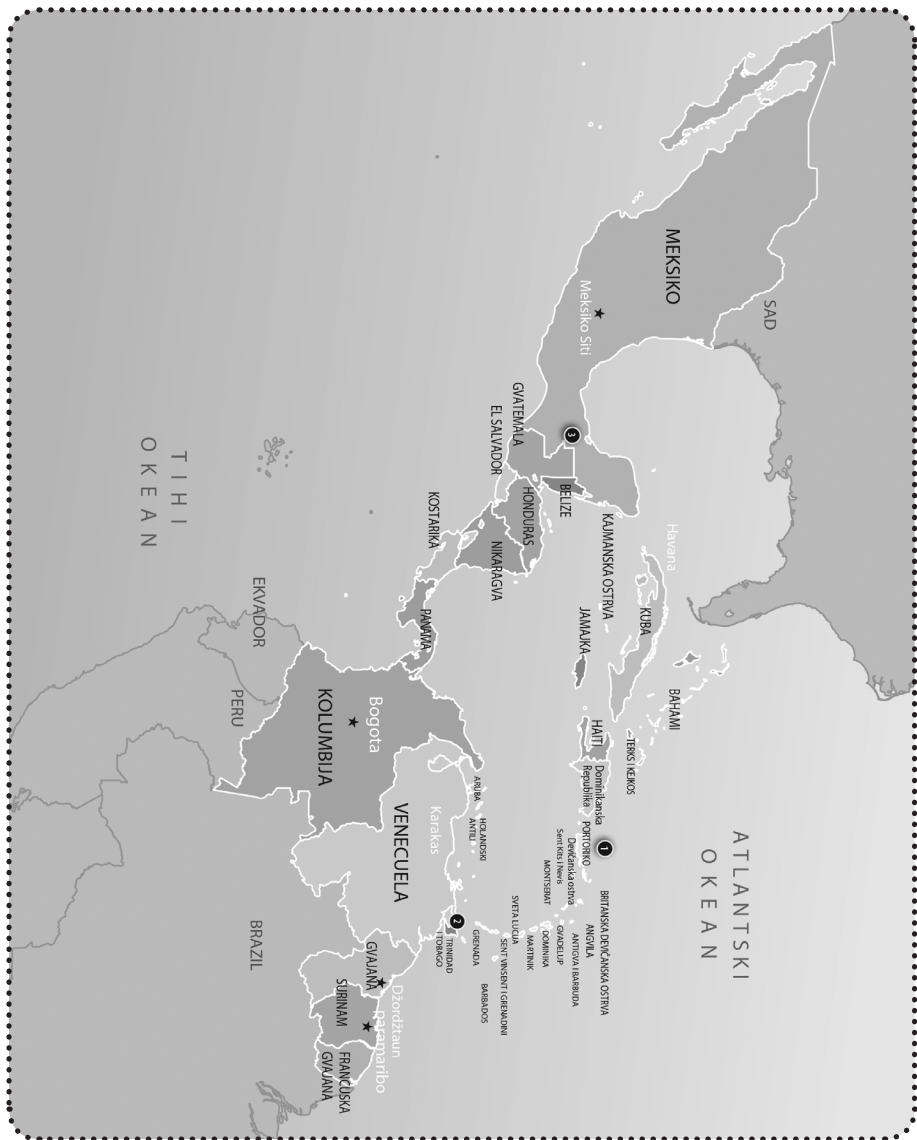
## BUDUĆI PROJEKTI

### SEVERNOAMERIČKA DIVIZIJA

- Nju lajf centar, Holbrok adventistička indijanska škola, u Arizoni, Sjedinjene Države.
- Mamavi Atosketan škola u Alberti, Kanada
- Ibej misionarska škola, Maršalska ostrva u Sjedinjenim Državama.



# INTER-AMERIČKA DIVIZIJA



---

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve  
Beograd, Radoslava Grujića 4  
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru  
Odgovara: Ana Gagić  
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2017.  
Za internu upotrebu